

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 507

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 24 iulie 2012

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 408 din 3 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (2) și art. 40 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	2-3		combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști, în ansamblul său, precum și, în special, a art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007	10-12
Decizia nr. 420 din 3 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	3-4	176.	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 450 din 3 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 13 alin. (2), art. 14 alin. (1) lit. t) și alin. (2), art. 36, art. 88 alin. (1) lit. b) și d) și alin. (2) și (3), art. 91, art. 92 și art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori	5-8	712.	— Ordin al ministrului administrației și internelor privind atribuirea de denumiri onorifice și stabilirea de zile aniversare pentru unele structuri din Ministerul Administrației și Internelor	12-13
Decizia nr. 472 din 8 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă	8-10		— Ordin al ministrului sănătății pentru acreditarea în domeniul transplantului a unităților sanitare care pot efectua activități de bănci de țesuturi și/sau celule umane, respectiv de utilizator de țesuturi și/sau celule umane în scop terapeutic	14
Decizia nr. 484 din 10 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru		57.	ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR DENTIȘTI DIN ROMÂNIA	
			— Decizie privind aprobarea competențelor medicului specialist și ale medicului primar în protetica dentară	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 408

din 3 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (2) și art. 40 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (2) și art. 40 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Allianz Pensii Private” — S.A. din București în Dosarul nr. 1.873/110/2008 al Curții de Apel Bacău — Secția civilă, cauze minore, familie, conflicte de muncă, asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 682D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 659/2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 mai 2011, pronunțată în Dosarul nr. 1.873/110/2008, **Curtea de Apel Bacău — Secția civilă, cauze minore, familie, conflicte de muncă, asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (2) și art. 40 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Allianz Pensii Private” — S.A. din București cu prilejul soluționării recursului civil declarat împotriva Sentinței civile nr. 1.056 din 17 iunie 2009, pronunțată de Tribunalul Bacău în Dosarul nr. 1.873/110/2008.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 39 alin. (2) și art. 40 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii sunt contrare prevederilor art. 16 și art. 21 din Constituție. În acest sens, arată că aceste dispoziții de lege prevăd doar în sarcina angajatorului obligația de a comunica angajatului condițiile de muncă și elementele care privesc desfășurarea relațiilor de muncă, fără a exista o obligație corelativă și pentru salariat. Astfel, în condițiile existenței mai multor mijloace de comunicare, ar putea fi dificil pentru angajator, dacă nu chiar imposibil, să facă dovada comunicării înscrisurilor, documentelor interne etc. sub semnătura salariatului. Acest fapt favorizează un

comportament abuziv și indisciplinat din partea salariatului, care, sub protecția textelor de lege criticate, poate încălca atribuțiile de serviciu.

Curtea de Apel Bacău — Secția civilă, cauze minore, familie, conflicte de muncă, asigurări sociale consideră că textele legale criticate sunt constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 39 alin. (2) și art. 40 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, dispoziții potrivit cărora:

— Art. 39 alin. (2): „*Salariatului îi revin, în principal, următoarele obligații:*

a) *obligația de a realiza norma de muncă sau, după caz, de a îndeplini atribuțiile ce îi revin conform fișei postului;*

b) *obligația de a respecta disciplina muncii;*

c) *obligația de a respecta prevederile cuprinse în regulamentul intern, în contractul colectiv de muncă aplicabil, precum și în contractul individual de muncă;*

d) *obligația de fidelitate față de angajator în executarea atribuțiilor de serviciu;*

e) *obligația de a respecta măsurile de securitate și sănătate a muncii în unitate;*

f) *obligația de a respecta secretul de serviciu;*

g) *alte obligații prevăzute de lege sau de contractele colective de muncă aplicabile.”;*

— Art. 40 alin. (2) lit. a): „(2) *Angajatorului îi revin, în principal, următoarele obligații:*

a) *să informeze salariații asupra condițiilor de muncă și asupra elementelor care privesc desfășurarea relațiilor de muncă;”;*

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege contravin art. 16 și art. 21 din Constituție referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor și accesul liber la justiție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate stabilesc obligațiile ce revin angajatorului și salariatului în raportul de muncă. În mod firesc, aceste obligații sunt diferite, întrucât raportul de muncă impune prestații diferite din partea părților contractului de muncă. Astfel, doar angajatorul poate fi obligat să comunice salariaților condițiile de muncă și elementele care privesc desfășurarea relațiilor de muncă, întrucât el este cel care stabilește aceste condiții și cel în măsură să le cunoască, iar nu salariatul. Comunicarea acestor elemente reprezintă o garanție a faptului că salariatul nu va fi supus unei atitudini abuzive a angajatorului și că va cunoaște condițiile exacte în care urmează să își desfășoare munca.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (2) și art. 40 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Allianz Pensii Private” — S.A. din București în Dosarul nr. 1.873/110/2008 al Curții de Apel Bacău — Secția civilă, cauze minore, familie, conflicte de muncă, asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 420

din 3 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Tudor Belu și Letiția Adela Belu în Dosarul nr. 14.397/54/2006 al Curții de Apel Craiova — Secția comercială și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.068D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 septembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 14.397/54/2006, **Curtea de Apel Craiova — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.**

Excepția a fost ridicată de Tudor Belu și Letiția Adela Belu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei încheieri pronunțate de judecătorul delegat la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Dolj.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât normele legale criticate nu stabilesc

în mod clar și precis care sunt mențiunile prevăzute de lege și nici clauzele ce nu trebuie încălțate cu ocazia depunerii actului constitutiv, existând posibilitatea abuzului de drept din partea judecătorului delegat în a-și depăși atribuțiile, încălcând autoritatea de lucru judecat și adăugând la textul de lege.

De asemenea, nu sunt prevăzute competențele judecătorului delegat; acesta poate respinge orice cerere, fără să existe o modalitate de control al acestor acte, astfel încât accesul liber și garantarea liberei inițiative a activității de consultantă, de reprezentare și asistență a unui consilier juridic în cadrul unei entități cu personalitate juridică fiind nu numai limitate, ci și interzise.

Curtea de Apel Craiova — Secția comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Tudor Belu și Letiția Adela Belu în Dosarul nr. 14.397/54/2006 al Curții de Apel Craiova — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 46 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, care au următorul conținut:

— Art. 46 alin. (1): „*Când actul constitutiv nu cuprinde mențiunile prevăzute de lege ori cuprinde clauze prin care se încalcă o dispoziție imperativă a legii sau când nu s-a îndeplinit o cerință legală pentru constituirea societății, judecătorul delegat, din oficiu sau la cererea oricăror persoane care formulează o cerere de intervenție, va respinge, prin încheiere, motivat, cererea de înmatriculare, în afară de cazul în care asociații înlătură asemenea neregularități. Judecătorul delegat va lua act în încheiere de regularizările efectuate.*”

Curtea constată că prin dispozițiile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 926 din 30 decembrie 2009, atribuțiile judecătorului delegat au fost preluate de directorului oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau persoanei ori persoanelor desemnate de către directorul general al Oficiului Național al Registrului Comerțului.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) — *Universalitatea* și art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 45 alin. (1) — *Libertatea economică*.

Curtea constată că autorii excepției de neconstituționalitate solicită, în realitate, modificarea și completarea prevederilor de lege, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale, întrucât, potrivit prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 450

din 3 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 13 alin. (2), art. 14 alin. (1) lit. t) și alin. (2), art. 36, art. 88 alin. (1) lit. b) și d) și alin. (2) și (3), art. 91, art. 92 și art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 13 alin. (2), art. 14 alin. (1) lit. t) și alin. (2), art. 36, art. 88 alin. (1) lit. b) și d) și alin. (2) și (3), art. 91, art. 92 și art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, excepție ridicată de Societatea Comercială Volksbank România — S.A. din București în Dosarul nr. 17.968/320/2010 al Judecătoriei Târgu Mureș și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 679D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând jurisprudența în materie a Curții, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 decembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 17.968/320/2010, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 13 alin. (2), art. 14 alin. (1) lit. t) și alin. (2), art. 36, art. 88 alin. (1) lit. b) și d), art. 88 alin. (2) și alin. (3), art. 91, art. 92 și art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială Volksbank România — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 sunt neconstituționale, deoarece se aplică și contractelor garantate cu ipotecă, precum și contractelor de credit în derulare, impunând eliminarea unor

costuri din contracte de credit în derulare. Astfel, consideră că dispozițiile art. 2 alin. (1), art. 13 alin. (2), art. 14 alin. (1) lit. t) și alin. (2), art. 91, art. 92 și art. 95 din această ordonanță de urgență contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) și art. 115 alin. (4), întrucât noua lege nu poate desființa modalitatea în care legea anterioară a reglementat contractele de credit, această modalitate fiind supusă regulii *tempus regit actum*. Dispozițiile art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 înfrâng prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2), art. 115 alin. (4) și art. 135 alin. (2) lit. a), în măsura în care limitează comisioanele ce pot fi percepute de către instituțiile de credit și în măsura în care, coroborate cu dispozițiile art. 95 din ordonanța de urgență, impun instituțiilor de credit să elimine din toate contractele de credit aflate în derulare la data intrării în vigoare a acestei ordonanțe de urgență toate acele comisioane care nu se regăsesc ca denumire în enumerarea limitativă prevăzută de art. 36, cu diminuarea corespunzătoare a veniturilor instituțiilor de credit aferente acestor comisioane. În fine, dispozițiile art. 88 alin. (1) lit. b) și d) și alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 sunt neconstituționale în raport cu prevederile constituționale ale art. 126 alin. (6) și art. 21, în măsura în care impun instituțiilor de credit să restituie împrumutaților sumele încasate fără temei legal și, respectiv, să repare deficiențele constatate prin proces-verbal.

Judecătoria Târgu Mureș consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că își menține punctul de vedere consemnat în Decizia nr. 1.622 din 20 decembrie 2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 alin. (1), art. 13 alin. (2), art. 14 alin. (1) lit. t) și alin. (2), art. 36, art. 88 alin. (1) lit. b) și d) și alin. (2) și (3),

art. 91, art. 92 și art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 11 iunie 2010.

Prevederile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (2) care consacră principiul neretroactivității legii, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 alin. (1)—(3) privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 alin. (3) lit. m) privind reglementarea prin lege organică a regimului juridic general al proprietății și al moștenirii, art. 108 alin. (3) privind regimul adoptării ordonanțelor, art. 115 alin. (1), (4) și (6) referitor la adoptarea ordonanțelor de urgență, art. 126 alin. (6) privind controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice și art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) privind obligațiile statului în economie, art. 136 privind proprietatea și art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici identice, de exemplu, prin Decizia nr. 1.541 din 6 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 7 martie 2012. Curtea a analizat atât criticile de neconstituționalitate extrinseci, cât și pe cele intrinseci.

I. Curtea a constatat că adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 a intervenit într-un context mai larg în care au fost adoptate mai multe acte normative care au avut drept scop limitarea efectelor crizei economico-financiare asupra economiei naționale.

În acest sens, Curtea a observat că Guvernul, la data de 7 iunie 2010, și-a angajat răspunderea în fața Parlamentului asupra proiectului de lege privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și asupra proiectului de lege privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor. Acest pachet de măsuri, afectând nivelul veniturilor populației, cu consecințe directe asupra nivelului de trai al acesteia, a fost însoțit și de alte acte normative, precum ordonanța de urgență criticată, adoptate în scopul limitării efectelor măsurilor de austeritate asupra populației. În acest sens, în nota de fundamentare se face referire în mod expres la „*criza economico-financiară cu impact asupra veniturilor per familie*”, ceea ce indică faptul că ordonanța de urgență criticată se constituie într-o veritabilă măsură de protecție a populației, respectiv a consumatorilor care intră în sfera sa de incidență. Adoptarea tardivă a acesteia ar fi lipsit persoanele afectate de un instrument de natură să protejeze veniturile per familie ale populației.

Pe lângă aspectele legate de criza economică și care în jurisprudența Curții Constituționale au fost considerate motive importante, dar nu suficiente pentru a justifica existența situației extraordinare (de exemplu, Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010, și Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011), Curtea urmează a avea în vedere faptul că, deși declanșarea procedurii de *infringement* în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene prevăzută de art. 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene nu era iminentă (a se vedea și Decizia nr. 802 din 19 mai 2009, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 23 iunie 2009, și Decizia nr. 1.599 din 9 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 67 din 26 ianuarie 2011) și deși, de principiu, măsurile naționale necesare pentru implementarea directivei trebuie adoptate de Parlament, în calitatea sa de legiuitor ordinar (a se vedea Decizia nr. 1.599 din 9 decembrie 2010), necesitatea adoptării acestor măsuri de către legiuitorul delegat, respectiv Guvernul României, s-a impus în scopul evitării consecințelor negative ce s-ar fi produs asupra concurenței la nivelul Uniunii Europene, respectiv al asigurării protecției imediate a consumatorilor.

Astfel, Curtea a reținut că prin adoptarea actului normativ criticat s-a încurajat mobilitatea consumatorilor, în sensul de a li se permite acestora mutarea creditelor de la un creditor la altul în condiții contractuale mai avantajoase, s-a dat posibilitatea consumatorilor de a rambursa anticipat sumele contractate fără a plăti penalități excesive și s-a creat cadrul necesar pentru relansarea acordării de credite în condiții de transparență și liberă concurență.

Pe lângă protecția consumatorilor, această intervenție legislativă a fost necesară pentru a permite creditorilor să îndeplinească obligațiile prevăzute în actul normativ european, astfel încât să fie atins obiectivul de creare a pieței interne a Uniunii Europene, care impune asigurarea unui cadru de reglementare unitar la nivelul acesteia.

De asemenea, Curtea a observat că, în lipsa unei reglementări imediate a contractelor de credit pentru consumatori, aceștia nu ar fi putut beneficia de drepturile prevăzute de actul normativ european, ceea ce ar fi avut un impact direct asupra veniturilor consumatorilor. Totodată, s-ar fi creat o denaturare a concurenței la nivelul instituțiilor de credit.

Curtea a mai reținut că România, fiind un stat de drept, care face parte din Uniunea Europeană și care și-a asumat anumite obligații față de aceasta în baza art. 148 alin. (2) și (4) din Constituția României, trebuie să respecte prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și să asigure ducerea la îndeplinire a cerințelor celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu. Curtea observă însă, în conformitate cu jurisprudența sa mai sus citată, că necesitatea transpunerii și implementării în legislația națională a Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului, care trebuia realizată până la data de 11 iunie 2010, nu poate justifica singură îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) referitoare la existența unei situații extraordinare. Mai mult, o atare concluzie este susținută și de faptul că Guvernul nu a făcut demersurile necesare și nu a depus vreun proiect de lege la Parlament prin care să se urmărească transpunerea Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008, astfel că Guvernul nu ar putea invoca propria culpă pentru netranspunerea în timp util a acesteia.

Cu toate acestea, prin adoptarea ordonanței de urgență criticate, Guvernul a venit în preîntâmpinarea dificultăților economico-financiare ale populației, atenuându-le, în contextul adoptării măsurilor legislative mai sus menționate. Mai mult, prin implementarea directivei, Guvernul a reușit să creeze cadrul favorabil liberei concurențe între instituțiile de credit.

Desigur, limita temporală stabilită în textul directivei nu echivalează cu existența unei situații care să nu sufere amânare, în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție, situație ce ar fi fost determinată de iminența declanșării procedurii de *infringement* de către Comisia Europeană, potrivit dispozițiilor art. 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Acest

articol prevede că Curtea de Justiție a Uniunii Europene poate fi sesizată de către Comisie atunci când un stat membru a încălcat oricare dintre obligațiile care îi revin în temeiul tratatelor, după ce Comisia emite un aviz motivat cu privire la acest aspect, după ce a oferit statului în cauză posibilitatea de a-și prezenta observațiile și doar în cazul în care statul în cauză nu se conformează acestui aviz în termenul stabilit de Comisie. Așadar, această procedură presupune mai multe faze, nu intervine automat, prin simpla netranspunere în termenul prevăzut de o directivă, iar decizia de a o declanșa și continua, respectiv de a sesiza Curtea, este un atribut discreționar al Comisiei Europene. Or, declanșarea procedurii de *infringement* în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene în cazul de față nu era iminentă în sensul jurisprudenței Curții Constituționale.

Așadar, Curtea a reținut că situația extraordinară a fost determinată de contextul economico-financiar dificil care reclama măsuri rapide, ferme, de natură să diminueze efectele crizei economice și ale măsurilor de austeritate pe care aceasta le-a generat, precum și de necesitatea luării unor măsuri pozitive pentru a nu fi afectat obiectivul de realizare a pieței interne a Uniunii Europene.

II. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinseci, Curtea a constatat că și acestea sunt neîntemeiate, pentru motivele ce vor fi expuse mai jos.

În legătură cu pretinsa încălcare a principiului neretroactivității legii, prevăzut de Constituție, s-a reținut că, în concepția Curții Constituționale, concretizată, de exemplu, prin Decizia nr. 330 din 27 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 28 ianuarie 2002, o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare. Rezultă că retroactivitatea legii privește modificarea unei situații pentru trecut, iar nu reglementarea diferită a unei situații juridice pentru viitor.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 respectă prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție, producând efecte pentru viitor de la data intrării în vigoare, creditorilor nefiindu-le impuse obligații de recalculare transparentă a dobânzilor și de eliminare a comisioanelor percepute în trecut, contractul de credit fiind un contract cu executare succesivă. Obligațiile care cad în sarcina creditorilor acestora operează pentru viitor, dispozițiile legale ce le impun fiind de aplicabilitate imediată, adică din momentul intrării în vigoare a ordonanței de urgență, ceea ce înseamnă că acestea vizează prestațiile viitoare pe care contractanții trebuie să le execute în temeiul unui contract cu executare succesivă.

Curtea a mai observat că dispozițiile în cauză, aplicându-se contractelor în curs de derulare, nu încalcă prevederile art. 44 din Constituție. Astfel, nu este afectat patrimoniul creditorilor, întrucât nu este diminuat principalul obligației de plată, ci modalitatea în care sunt stabilite pe viitor dobânzile și alte costuri pe care le implică un contract de credit. Prestațiile viitoare sub forma dobânzilor nu intră în sfera de protecție a dreptului de proprietate, acesta protejând doar acele creanțe — în cazul de față sub forma sumei împrumutate, dobânzilor sau comisioanelor — care sunt certe, lichide și exigibile.

Curtea a mai reținut că dispozițiile de lege criticate transpun în dreptul intern o reglementare secundară a Uniunii Europene, și anume o directivă, act obligatoriu care stabilește în sarcina statelor membre destinare o obligație de rezultat în ceea ce

privește transpunerea, obligație care însă nu este de natură să împiedice legiuitorul național să reglementeze mai amplu, mai riguros sau mai detaliat domeniul vizat. Legiuitorul național este obligat însă să efectueze această operațiune în mod corect, în acord cu scopul și spiritul directivei europene transpuse, care, în cazul de față, vizează asigurarea unei mai eficiente protecții a consumatorilor. De altfel, pct. 9 din preambulul Directivei 2008/48/CE prevede necesitatea de a asigura consumatorilor din Uniunea Europeană un nivel ridicat și echivalent de protecție a intereselor lor și de a crea o veritabilă piață internă, recunoscând statelor membre libertatea de a menține sau introduce, în anumite condiții, dispoziții legale naționale suplimentare. Interdicția adresată statelor membre, prin același pct. 9, de a menține sau de a introduce alte dispoziții de drept intern decât cele prevăzute de prezenta directivă nu se aplică decât în cazul dispozițiilor armonizate din directivă. Referitor la acest aspect, și anume la faptul dacă legiuitorul delegat a afectat prin ordonanța de urgență dispozițiile armonizate, Curtea a mai reținut că instanțele de judecată, împreună cu Curtea de Justiție a Uniunii Europene, sunt singurele competente să analizeze și să constate neconcordanța dintre legislația internă ce vizează transpunerea unei directive și dreptul Uniunii Europene (a se vedea Decizia nr. 137 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 22 martie 2010).

Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 73 și 108 din Constituție, Curtea a constatat că printr-o ordonanță de urgență se poate reglementa într-un domeniu rezervat legii organice (a se vedea Decizia nr. 1.189 din 20 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 808 din 16 noiembrie 2011).

În fine, invocarea art. 16 din Legea fundamentală în sprijinul excepției de neconstituționalitate nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate, autorul excepției nemotivând în niciun fel relația de contrarietate existentă între textul criticat și această dispoziție constituțională. În acest caz, Curtea nu se poate substitui autorului excepției în invocarea acestor motive (a se vedea și Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012).

Având în vedere argumentele prezentate, Curtea nu a putut reține nici încălcarea art. 45 privind libertatea economică din Constituția României, ținând cont de faptul că libertatea economică se exercită în limitele legii. Așadar, intervenția legiuitorului în stabilirea condițiilor de executare a contractelor cu executare succesivă nu are semnificația încălcării acestui articol.

Curtea a mai observat că dispozițiile art. 126 alin. (6) din Constituție nu au incidență în cauză, întrucât dispozițiile ordonanței de urgență criticate nu intră în sfera de aplicare a acestor dispoziții constituționale.

Luând în considerare faptul că nu s-a constatat încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale invocate sau a altor dispoziții constituționale, Curtea a reținut că prevederile art. 53, respectiv ale art. 1 alin. (5) din Constituție nu au incidență în cauză.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 13 alin. (2), art. 14 alin. (1) lit. t) și alin. (2), art. 36, art. 88 alin. (1) lit. b) și d) și alin. (2) și (3), art. 91, art. 92 și art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, excepție ridicată de Societatea Comercială Volksbank România — S.A. din București în Dosarul nr. 17.968/320/2010 al Judecătoriei Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 472

din 8 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 8.013/233/2009 al Tribunalului Galați — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 332D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 ianuarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 8.013/233/2009, **Tribunalul Galați — Secția civilă a sesizat**

Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă.

Excepția a fost invocată de Marin Frunză într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de recurs.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 sunt neconstituționale în măsura în care permit instanței de judecată să soluționeze cererea de reexaminare în mod arbitrar, subiectiv și prin faptul că limitează cuantumul ajutorului public judiciar de care poate beneficia justițiabilul în cursul unui an.

Astfel, se arată că procedura de soluționare a cererii de ajutor public judiciar, și anume fără citarea părților, în camera de consiliu, prin încheiere, împotriva căreia se poate formula doar cerere de reexaminare, soluționată însă de aceeași instanță de judecată, încalcă dreptul la un proces echitabil. De asemenea, impunerea unor condiții exagerate, limitative pentru acordarea acestui ajutor, referitoare la obligația solicitantului de a preciza cuantumul, suma ajutorului public de care a mai beneficiat în cursul aceluși an, în condițiile în care numai baroul, instanța de judecată și Ministerul Justiției cunosc aceste date, toate acestea determină tergiversarea în mod forțat a soluționării cauzei. În plus, se mai încalcă dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, principiul statului de drept, dreptul la o judecată dreaptă și nepărtinitoare, principiul universalității, principiul egalității, dispozițiile privind interzicerea discriminării, dreptul de acces liber la justiție, dreptul la un recurs efectiv la o

instanță națională, dreptul la două grade de jurisdicție și dreptul la control judiciar ierarhic superior.

Tribunalul Galați — Secția civilă apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, autorul excepției referindu-se la interpretarea și aplicarea prevederilor legale, și nu la aspecte care țin de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului a comunicat că își menține punctul de vedere consemnat în deciziile nr. 264 din 24 februarie 2009, nr. 924 din 23 iunie 2009, nr. 1.322 din 13 octombrie 2009, nr. 1.442 din 5 noiembrie 2009 și nr. 385 din 24 martie 2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 24 octombrie 2008, modificată prin Legea nr. 251/2011 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 8 decembrie 2011.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 privind statul român, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 privind universalitatea, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 privind tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 privind înfăptuirea justiției, art. 126 privind instanțele judecătorești și art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană.

De asemenea, autorul excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile legale criticate contravin și art. 1 privind obligația de a respecta drepturile omului, art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv, art. 14 privind interzicerea discriminării și art. 17 privind interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și dispozițiilor Declarației Universale a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate,

prin raportare la critici similare, constatând constituționalitatea acestora.

Astfel, prin Decizia nr. 111 din 9 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 26 martie 2012, și Decizia nr. 264 din 24 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 30 martie 2009, Curtea Constituțională, respingând excepția, a reținut că prin această reglementare se urmărește asigurarea efectivității dreptului de acces la justiție, prin stabilirea unor minime și rezonabile condiții. S-a arătat, în acest sens, că stabilirea unor limite și condiții privind acordarea ajutorului public judiciar a fost determinată de posibilitatea asigurării resurselor financiare publice necesare acordării ajutorului, de realizarea unei distribuiri echitabile a ajutorului în formele prevăzute la art. 6 din ordonanța de urgență, de prevenirea exercitării abuzive a cererii de ajutor și a prejudicierii altor categorii de persoane fizice care ar fi în nevoie de susținere din partea statului și l-ar solicita, fără a se îngădi în acest mod accesul electiv la justiție.

De asemenea, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la posibilitatea de a ataca încheierea prin care s-a soluționat cererea de ajutor public judiciar, Curtea a constatat că, potrivit art. 15 din actul normativ criticat, împotriva încheierii prin care se respinge cererea de acordare a ajutorului public judiciar cel interesat poate face cerere de reexaminare, în termen de 5 zile de la data comunicării încheierii, iar cererea de reexaminare se soluționează în camera de consiliu de un alt complet. Curtea a mai arătat, cu același prilej, că judecarea cererii privind acordarea ajutorului public judiciar nu vizează fondul cauzei și nu presupune în mod necesar dezbateri contradictorii. Prin această reglementare legiuitorul a avut în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a acestei cereri, astfel încât sunt justificate, din considerente de celeritate, judecarea în camera de consiliu, fără citarea părților, și inexistența căii de atac a recursului la o instanță superioară. Totodată, în soluționarea cererii nu este necesară administrarea tuturor mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură civilă, deoarece judecarea se face pe baza unor criterii obiective ce pot fi probate prin înscrisuri. Faptul că judecarea cererii de reexaminare se face de către magistrații aceleiași instanțe nu este de natură să aducă atingere dreptului la un tribunal imparțial și dreptului la apărare. Prezumția de imparțialitate și independență a judecătorilor nu poate fi înlăturată prin faptul că aceștia își desfășoară activitatea la aceeași instanță precum colegii lor care au soluționat cererea inițială. Pe de altă parte, soluționarea cererii de reexaminare se face pe baza unor criterii obiective și presupune verificarea anumitor înscrisuri din care să rezulte starea materială a solicitantului și a familiei sale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 8.013/233/2009 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 484

din 10 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști, în ansamblul său, precum și, în special, a art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști, în ansamblul său, precum și, în special, a art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007, excepție ridicată de Societatea Comercială Orient Farm — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 19.923/211/2009 al Judecătoriei Cluj-Napoca și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.086D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 19.923/211/2009, **Judecătoria Cluj-Napoca a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști, în ansamblul său, precum și, în special, a art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007**, excepție ridicată de Societatea Comercială Orient Farm — S.R.L. din Cluj-Napoca cu prilejul soluționării unei cauze având ca obiect o somație de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că, prin dispozițiile art. 7 alin. (1) din ordonanța de urgență criticată, judecătorul cererii de emiteră a unei ordonanțe de plată se transformă într-o autoritate care încearcă să impună unei părți să plătească înainte de a se efectua orice verificare cu privire la creanța în cauză, fiind astfel înfrânt principiul constituțional al caracterului unitar, imparțial și egalitar al justiției.

Autorul mai arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 în ansamblul său, prin procedura rapidă și sumară pe care o reglementează, încalcă dreptul constituțional la un proces echitabil prin aceea că, dacă cererea în anulare formulată de debitor se respinge, ordonanța de plată rămâne irevocabilă, constituie titlu executoriu și se bucură de autoritate de lucru judecat, debitorul nemaiavănd posibilitatea să-și dovedească ulterior, pe calea unei acțiuni de drept comun, drepturile asupra fondului raporturilor juridice dintre părți.

De asemenea, mai arată că ordonanța de urgență criticată aduce atingere dreptului de proprietate privată al debitorului,

deoarece afectează în mod direct patrimoniul acestuia prin obligarea la plata sumei pretinse de creditor. În acest fel, debitorul suferă prejudicii în condițiile în care creanța creditorului nu a fost suficient verificată și analizată de către instanță pe fondul cauzei.

Judecătoria Cluj-Napoca consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, procedura somației de plată fiind o procedură specială în materia executării creanțelor, pe care legiuitorul a fost abilitat să o reglementeze conform atribuțiilor prevăzute de art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”, cu condiția ca nicio normă de procedură să nu contravină vreunei dispoziții constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Avocatul Poporului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști, în ansamblul său, precum și, în special, art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 31 octombrie 2007, și aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 118/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 2 iunie 2008. Titlul ordonanței a fost modificat prin art. II pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2011 pentru reglementarea unor măsuri necesare intrării în vigoare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 696 din 30 septembrie 2011, aceasta fiind în prezent intitulată „*Ordonanță de urgență privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști*”. Textul art. 7 alin. (1) din ordonanța de urgență criticată are următorul cuprins:

— Art. 7 alin. (1): „*Pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruie în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru a se ajunge la o înțelegere a părților asupra modalităților de plată. Citația va fi înmănată părții cu 3 zile înainte termenului de judecată.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată și art. 124 alin. (2) privind caracterul unitar, imparțial și egalitar al justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007, atât în ansamblul său, cât și asupra prevederilor art. 7, prin raportare la critici similare, constatând constituționalitatea acestora.

Astfel, în ceea ce privește critica prin raportare la dispozițiile art. 124 alin. (2) din Constituție, potrivit căreia judecătorul cererii de emiteră a ordonanței de plată se transformă într-o autoritate care încearcă să impună unei părți să plătească înainte de a se efectua orice verificare, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Prevederea legală criticată este în sensul aplicării principiului rolului activ al judecătorului, care, la soluționarea pricinilor în primă instanță, are obligația de a încerca împăcarea părților. Faptul că, potrivit aceluiași text de lege, judecătorul citează părțile pentru explicații și lămuriri și stăruie în efectuarea plății sumei datorate nu înseamnă că acesta se antepunută, întrucât hotărârea se va da numai după ce judecătorul va analiza toate probele aflate la dosar, inclusiv cele propuse de debitor. Mai mult, art. 10 din actul normativ criticat dispune că ordonanța de plată se va emite numai în urma verificării cererii pe baza înscrisurilor depuse, a declarațiilor părților, precum și a celorlalte probe administrate, instanța constatând că cererea este întemeiată.

De asemenea, Curtea mai constată că ordonanța de urgență criticată nu cuprinde dispoziții contrare accesului liber la justiție și dreptului părților la un proces echitabil, ci, dimpotrivă, instituie toate garanțiile procedurale pentru ca atât creditorul, cât și debitorul să beneficieze de acestea. Într-adevăr, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 are în vedere necesitatea soluționării cu operativitate a litigiilor comerciale, și anume ca întreaga procedură referitoare la cererea privind creanța de plată să nu poată depăși 90 de zile de la data introducerii cererii creditorului. Însă faptul că ordonanța de plată irevocabilă constituie titlu executoriu nu încalcă drepturile debitorului, care a avut posibilitatea să își formuleze apărările și să administreze orice probă prin parcurgerea fazelor de judecată reglementate de actul normativ, precum și prin posibilitatea formulării contestației la executare, potrivit dreptului comun. În acest sens Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 992 din 7 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 18 noiembrie 2008.

Prin urmare, critica autorului excepției de neconstituționalitate potrivit căreia ordonanța de urgență, în ansamblul său, este neconstituțională, deoarece procedura „rapidă” și „sumară” pentru emiterea ordonanței de plată îngreudește accesul liber la justiție și nu asigură debitorului un proces echitabil, este neîntemeiată.

Nici critica autorului raportată la art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție nu poate fi reținută, întrucât ordonanța de urgență criticată reglementează procedura recuperării pe cale judecătorească exclusiv a acelor creanțe care izvorăsc din contracte comerciale și care sunt, în același timp, certe, lichide și exigibile. În acest scop, la cererea privind creanța de plată a prețului creditorul trebuie să anexeze, potrivit art. 6 alin. (2) din ordonanță, înscrisurile ce atestă quantumul sumei datorate, precum și orice alte înscrisuri doveditoare ale acesteia. Potrivit art. 9, debitorul poate contesta creanța prin întâmpinare, instanța urmând să verifice dacă această contestație este întemeiată, iar art. 10 alin. (1) prevede că, în cazul în care, ca urmare a verificării cererii pe baza înscrisurilor depuse, a declarațiilor părților, precum și a celorlalte probe administrate, constată că cererea este întemeiată, instanța emite o ordonanță de plată, în care se precizează suma și termenul de plată. Conform art. 13 alin. (1), împotriva ordonanței de plată debitorul poate formula cerere în anulare, în termen de 10 zile de la data comunicării acesteia. Din toate aceste texte de lege rezultă în mod evident că procedura ce face obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 se desfășoară într-un cadru procesual menit să asigure toate garanțiile ce caracterizează un proces echitabil, iar debitorul are la îndemână suficiente mijloace procedurale pentru a-și apăra interesele. Curtea s-a pronunțat în acest sens prin Decizia nr. 1.070 din 8 septembrie

2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 20 octombrie 2010, și Decizia nr. 440 din 7 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența Curții, atât soluțiile, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști, în ansamblul său, precum și, în special, a art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007, excepție ridicată de Societatea Comercială Orient Farm — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 19.923/211/2009 al Judecătorei Cluj-Napoca.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

ORDIN

privind atribuirea de denumiri onorifice și stabilirea de zile aniversare pentru unele structuri din Ministerul Administrației și Internelor

Având în vedere prevederile art. 2 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 63/2002 privind atribuirea sau schimbarea de denumiri, aprobată cu modificări prin Legea nr. 48/2003, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. 58 din Legea nr. 550/2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române, precum și ale art. 14 și art. 16 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 7 alin. (5) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul administrației și internelor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se atribuie următoarele denumiri onorifice:

1. „Căpitan Marchiș Adrian” pentru Detașamentul de Pompieri Baia Mare din cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Gheorghe Pop de Băsești” al județului Maramureș;

2. „General Moise Groza” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Timiș.

(2) Se mențin următoarele denumiri onorifice:

1. „Profesor Aurelian Sacerdoțeanu” pentru Școala Națională de Perfecționare Arhivistică

2. „Pavel Zăgănescu” pentru Școala de Subofițeri de Pompieri și Protecție Civilă Boldești

3. „Vlad Țepeș” pentru Brigada Specială de Intervenție a Jandarmeriei

4. „Mihai Viteazul” pentru Școala de Aplicație pentru Ofițeri a Jandarmeriei Române

5. „General de divizie Constantin Anton” pentru Direcția Generală de Jandarmi a Municipiului București

6. „Anghel Saligny” pentru Unitatea Specială 72 Jandarmi Pază și Protecție Instituțională Cernavodă

7. „General de brigadă Ion Bengliu” pentru Unitatea Specială 76

Jandarmi Pază și Protecție Instituții Financiar-Bancare București

8. „Alexandru cel Bun” pentru Gruparea de Jandarmi Mobilă Bacău

9. „Tomis” pentru Gruparea de Jandarmi Mobilă Constanța

10. „Matei Basarab” pentru Gruparea de Jandarmi Mobilă Ploiești

11. „Frații Buzești” pentru Gruparea de Jandarmi Mobilă Craiova

12. „Glad Voievod” pentru Gruparea de Jandarmi Mobilă Timișoara

13. „Regele Ferdinand I” pentru Gruparea de Jandarmi Mobilă Târgu Mureș

14. „Burebista” pentru Gruparea de Jandarmi Mobilă Brașov

15. „Avram Iancu” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Alba

16. „Basarab I” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Argeș

17. „Ștefan cel Mare” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Bacău

18. „General de brigadă Anton Berlescu” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Bihor
 19. „Gelu Voievod” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Bistrița-Năsăud
 20. „General de brigadă Tudor Luchian” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Botoșani
 21. „General de brigadă Gheorghe Praporgescu” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Brăila
 22. „General de brigadă Gheorghe Constantinescu” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Buzău
 23. „General de brigadă Vasile Zorzor” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Caraș-Severin
 24. „General de brigadă Barbu Pârâianu” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Călărași
 25. „Gheorghe Doja” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Covasna
 26. „Mircea cel Bătrân” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Dâmbovița
 27. „Alexandru Vaida Voievod” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Cluj
 28. „Mihail Kogălniceanu” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Constanța
 29. „Mihai Bravul” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Dolj
 30. „General de divizie Alexandru Cernat” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Galați
 31. „General de divizie Ștefan Ștefănescu” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Giurgiu
 32. „Tudor Vladimirescu” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Gorj
 33. „Decebal” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Hunedoara
 34. „General de brigadă Nicolae Condeescu” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Ialomița
 35. „Pintea Viteazul” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Maramureș
 36. „General de divizie Cleante Davidoglu” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Mehedinți
 37. „Colonel Sabin Motora” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Mureș
 38. „General de brigadă Constantin Stavăr” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Neamț
 39. „General de Corp de Armată Constantin Dimitrescu” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Olt
 40. „Colonel Alexandru Enescu” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Prahova
 41. „General de brigadă Ioniță Borșan” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Satu Mare
 42. „Memorut Voievod” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Sălaj
 43. „General de brigadă Mihail Rasty” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Sibiu
 44. „Bogdan Vodă” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Suceava
 45. „General de brigadă Ion Bunoaica” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Teleorman

46. „Mareșal Alexandru Averescu” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Tulcea
 47. „General de brigadă Mihail Racoviță” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Vaslui
 48. „General de brigadă Ștefan Buterez” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Vâlcea
 49. „General de divizie Eracle Nicolescu” pentru Inspectoratul de Jandarmi Județean Vrancea
 50. „Regele Carol I” pentru Centrul de Perfecționare a Pregătirii Cadrelor Jandarmi Sinaia
 51. „Doctor Aurel Greblea” pentru Centrul Chinologic Sibiu și patronul spiritual Sfântul Cuvios Gherasim de la Iordan
 52. „Vasile Lascăr” pentru Școala de Agenți de Poliție Câmpina
 53. „Avram Iancu” pentru Școala de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră Oradea.

Art. 2. — (1) Se stabilesc următoarele zile aniversare:
 1. Ziua Centrului Național SIS în data de 15 noiembrie
 2. Ziua pașaportului românesc în data de 19 martie
 3. Ziua permisului de conducere românesc în data de 11 octombrie
 4. Ziua Direcției de Combatere a Criminalității Organizate în data de 1 aprilie
 5. Ziua Unității Speciale 76 Jandarmi Pază și Protecție Instituții Financiar-Bancare în data de 15 mai
 6. Ziua Inspectoratului de Jandarmi Județean Constanța în data de 26 iulie
 7. Ziua Inspectoratului de Jandarmi Județean Covasna în data de 1 noiembrie.

(2) Se mențin următoarele zile aniversare:
 1. Ziua Arhivelor Naționale în data de 31 octombrie
 2. Ziua Inspectoratului General de Aviație al Ministerului Administrației și Internelor în data de 1 august
 3. Ziua Centrului Chinologic Sibiu în data de 4 martie
 4. Ziua Direcției Generale Anticorupție în data de 30 mai
 5. Ziua Oficiului Român pentru Imigrări în data de 7 aprilie.

Art. 3. — (1) Cu ocazia zilelor aniversare, structurile pot organiza, în limita fondurilor prevăzute în bugetul propriu, activități festive, sesiuni de comunicări științifice, mese rotunde, lansări de carte, expoziții, vernisaje și alte asemenea acțiuni de promovare a rolului și imaginii instituției pe plan național și internațional.

(2) În fiecare an, la datele aniversare, structurile Ministerului Administrației și Internelor pot acorda recompense personalului propriu, potrivit prevederilor legale în vigoare.

Art. 4. — (1) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 373/2007 pentru stabilirea Zilei aniversare a Oficiului Român pentru Imigrări, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 9 ianuarie 2008, și Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 60/2011 pentru stabilirea zilei aniversare a Direcției Generale Anticorupție, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 5 aprilie 2011, se abrogă.

p. Ministrul administrației și internelor,
Căbulea Ioan-Nicolae,
 secretar de stat

Contrasemnează:
 Ministrul delegat pentru administrație,
Victor Paul Dobre

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru acreditarea în domeniul transplantului a unităților sanitare care pot efectua activități de bănci de țesuturi și/sau celule umane, respectiv de utilizator de țesuturi și/sau celule umane în scop terapeutic**

Văzând Adresa Agenției Naționale de Transplant nr. 581 din 9 iulie 2012 și Referatul de aprobare al Direcției sănătate publică și control în sănătate publică nr. 2.306 din 13 iulie 2012,

având în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 79/2004 pentru înființarea Agenției Naționale de Transplant, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 588/2004, cu modificările și completările ulterioare, și ale titlului VI din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se acreditează pentru activitatea de bănci de celule reproductive umane și utilizatori de celule reproductive următoarele unități sanitare:

1. Societatea Comercială „Biogenesis” — S.R.L. București;
2. Clinica Genesys — S.R.L. București;
3. Genesys Fertility Center București;
4. Societatea Comercială Clinica Medicală „Gynera” — S.R.L. București;
5. Societatea Comercială „Dacia International Medical” — S.R.L. București — Departamentul de medicină materno-fetală;
6. Hyperclinica Med Life București — Departamentul de medicină materno-fetală;
7. Societatea Comercială Centrul Medical „Med New Life” — S.R.L. București — Departamentul de fertilizare in vitro;
8. Spitalul Clinic de Obstetrică și Ginecologie „Prof. Dr. Panait Sârbu” București — Laboratorul de Reproducere Umană Asistată;
9. Promed System — S.R.L. București — Departamentul de fertilizare in vitro;
10. Societatea Comercială „GenerisMed” — S.R.L. București — Departamentul de fertilizare in vitro;
11. Societatea Comercială „Life Line Medical Center” — S.R.L. București;
12. Societatea Comercială „Gynatal” — S.R.L. Timișoara;
13. Societatea Comercială Policlinica Athena — S.R.L. — Departamentul de fertilizare in vitro;
14. Societatea Comercială „Vivamed” — S.R.L. Brașov;
15. Societatea Comercială „Euromaterna” — S.A. Constanța — Departamentul de fertilizare in vitro;
16. Societatea Comercială HIT-MED — S.R.L. — Centrul Medical HIT-MED, Craiova;
17. Societatea Comercială „New Life BM” — S.R.L. Iași;
18. Societatea Comercială „Clinica Polissano” — S.R.L. Sibiu;
19. Spitalul Clinic Județean de Urgență Cluj — Secția clinică de obstetrică-ginecologie I (Centrul de asistență a reproducerii).

Art. 2. — Se acreditează pentru activitatea de bănci de celule stem hematopoietice din sângele placentar, mostre de sânge din cordonul ombilical, mostre de țesut din cordonul ombilical și/sau celule stem mezenchimale din țesutul cordonului ombilical următoarele unități sanitare:

1. Societatea Comercială „Biogenis” — S.R.L. București;
2. Societatea Comercială „CBC Laboratories” — S.A. Cluj-Napoca, punct de lucru Cluj-Napoca;
3. Societatea Comercială „CBC Laboratories” — S.A. Cluj-Napoca, punct de lucru Otopeni;
4. Societatea Comercială „FreezeLife” — S.R.L. Balotești — bancă de celule stem;
5. Societatea Comercială „Stem Cells Bank” — S.R.L. Timișoara — bancă de celule stem;
6. Societatea Comercială „Stem Life Bank” — S.A. București — bancă de celule stem;
7. Societatea Comercială „Steam Health Unirea” — S.A. București.

Art. 3. — (1) Acreditarea unităților sanitare prevăzute la art. 1 este valabilă 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

(2) Valabilitatea acreditării încetează înainte de termenul prevăzut la alin. (1) dacă, ca urmare a inspecțiilor efectuate în condițiile legii, se constată că unitatea sanitară respectivă nu respectă prevederile legale în vigoare.

(3) Orice modificare a criteriilor inițiale de acreditare intervenită în cadrul unităților acreditate se notifică Agenției Naționale de Transplant în vederea reacreditării.

Art. 4. — Direcțiile de specialitate din Ministerul Sănătății, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, Agenția Națională de Transplant, precum și unitățile sanitare vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă art. 1 pct. 1—30 și 33 și art. 22 pct. 1—12, 14, 16—21, și 27 din Ordinul ministrului sănătății nr. 1.009/2010 privind acreditarea unităților sanitare care pot efectua activități de bănci de țesuturi și/sau celule umane, de utilizator de țesuturi și/sau celule umane, respectiv de transplant de țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 13 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Vasile Cepoi

București, 13 iulie 2012.
Nr. 712.

ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR DENTIȘTI DIN ROMÂNIA

COLEGIUL MEDICILOR DENTIȘTI DIN ROMÂNIA

DECIZIE

privind aprobarea competențelor medicului specialist și ale medicului primar în protetica dentară

În temeiul art. 500, 502 și 525 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul național al Colegiului Medicilor Dentiști din România adoptă următoarea decizie:

Art. 1. — Se aprobă competențele medicului specialist și ale medicului primar în protetica dentară, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Medicilor Dentiști din România,
Ecaterina Ionescu

București, 30 iunie 2012.
Nr. 57.

ANEXĂ

Competențele medicului specialist și ale medicului primar în protetica dentară

1. Consultația de specialitate, inclusiv consult oncologic preventiv
2. Elaborarea diagnosticului și a planului de tratament
3. Proceduri de pregătire pre- și pro-protetică a câmpului protetic
4. Planificarea și aplicarea conceptelor ocluzale în realizarea protezării fixe și mobilizabile în cazuri clinice complexe
5. Realizarea protezării provizorii fixe în cazuri clinice complexe
6. Aplicarea tehnicilor de amprentare moderne implicate în algoritmul de protezare fixă pe dinți naturali și pe implanturi
7. Aplicarea diferitelor tipuri de preparări în cazuri clinice complexe (protezare metalo-ceramică, protezări integral ceramice, punți colate)
8. Înregistrarea relațiilor mandibulo-craniene în cazurile complexe de leziuni odontale și edentație parțială redusă cu ajutorul arcurilor faciale și transferul în laborator al datelor pe articuloare semiadaptabile și total adaptabile
9. Prepararea și realizarea componentei protetice fixe din cadrul unor tratamente mixte fixe-mobilizabile
10. Corelarea etapelor clinice cu etapele tehnologice în cazurile clinice complexe ce necesită protezare fixă
11. Realizarea protezării provizorii mobilizabile în cazuri clinice complexe
12. Conceperea designului protezei parțiale mobilizabile scheletate cu sisteme speciale de menținere, sprijin și stabilizare în cazuri clinice complexe
13. Înregistrarea relațiilor mandibulo-craniene în cazurile complexe de edentație cu ajutorul arcurilor faciale și transferul în laborator al datelor pe articuloare semiadaptabile și total adaptabile
14. Corelarea etapelor clinice cu fazele tehnologice pentru diferitele tipuri de protezări mobilizabile care implică telescoparea, coroanele frezate, galvanoformarea
15. Aplicarea procedurilor terapeutice implicate în algoritmul clinico-tehnologic de realizare a protezării totale în cazuri clinice complexe
16. Aplicarea tehnicilor de căptușire/rebazare a protezelor mobilizabile
17. Tehnici de realizare a restaurărilor protetice pe implanturi dentare
18. Elaborarea protocolului terapeutic integrat, interdisciplinar, al cazurilor particulare de edentație
19. Tratamentul protetic la copil și adolescent
20. Aplicații clinico-tehnologice de reabilitare a pierderilor de substanță mici și medii în cazuri clinice cu patologie complexă
21. Algoritmul clinico-tehnologic al restaurărilor protetice pe implanturi

22. Realizarea algoritmului terapeutic protetic al pacienților cu patologie complexă, asociată și multidisciplinară

23. Efectuarea și interpretarea examenului radiologic și imagistic în medicina dentară.

Competențele care aparțin medicului stomatolog/medicului dentist nu pot fi anulate unui absolvent de medicină dentară care urmează o specializare în chirurgie dento-alveolară, chirurgie oro-maxilo-facială, ortodonție și ortopedie dento-facială, protetică, parodontologie, endodonție.

Pentru toate specialitățile, inclusiv pentru medicul stomatolog/dentist, competențele recunoscute de Ministerul Sănătății pe diverse arii de specialitate conferă drepturile legale în vigoare.

Stagiul de doctorat în științe medicale nu se consideră modul de pregătire în rezidențiat, conform art. 11 alin. (4) din Regulamentul de efectuare a pregătirii prin rezidențiat în specialitățile prevăzute de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 1.141/1.386/2007.

Față de cele de mai sus, titlul de doctor în științe medicale nu se asimilează celui de medic specialist, în conformitate cu Adresa Ministerului Sănătății nr. VIII d/4.127 din 23 ianuarie 2008.

Cursurile de o zi, desfășurate conform Regulamentului de educație medicală continuă al Colegiului Medicilor Dentiști din România, aprobat prin Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor Dentiști din România nr. 58/2011 privind organizarea sistemului de educație medicală continuă pentru medicii dentiști și pentru aprobarea Regulamentului de educație medicală continuă al Colegiului Medicilor Dentiști din România, cu completările ulterioare, nu reprezintă atestate de studii complementare (competențe) și nici nu pot fi asimilate cu acestea, potrivit Adresei Ministerului Sănătății nr. 112 din 7 ianuarie 2008.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

